

та областъ като чисти и първообразни объеми. Ако рѣчемъ, напримѣръ да опредѣлимъ по отъ близо значеніе-то на „зелено“ въ понятія-та, *зелена мурава, зелено плашно, зелена книга*; то мы можемъ да си составимъ едно ново понятіе, ако помислимъ „зеленото“ не въ мурава-та не въ платно-то, не въ книга-та; но ако го *извлѣчемъ* отъ тѣхъ: понятія: въ такъвъ стучай мы си образуваме едно ново понятіе „*зеленина*“ и кое-то мы да докажемъ инѣкъ не можемъ, освенъ като разстроимъ първообразный бѣлый свѣтъ или бѣла-тъ зарна боя, отъ които се образувать седемъ-тъ разни бои на дага-та, и кажемъ че и зеленина-та е едно явленіе, що произхожда отъ разстроеніе-то на бѣла-та тая зарна боя. Но въ сѣщности да докажемъ: що е зеленина? трѣба вещь да се мѣчимъ това умственно да доказваме; защото мы не можемъ да разстроимъ зеленина-тъ — това е вещь едно просто и отвлеченно понятіе. Подобнимъ образомъ мы можемъ отъ понятія-та, сладка ябалка, сладка круша, сладкъ человекъ, сладка вода и т. п. да си образуваме едно ново понятіе, като извлѣчемъ отъ тѣхъ общый имъ бѣлягъ „*сладко*“ и составимъ понятіе „*сладость*“ кое-то е также едно умозрительно и просто понятіе, но да докажемъ що е сѣщественно сладость? мы не можемъ.

Ограниченіе на едно понятіе се казва за съединеніе-то му съ други понятія, които служатъ или могатъ да служатъ за неговы бѣляцы. Съ тойзи способъ разумъ-тъ се мѣчи да *ограничи* колкото може по добръ едно понятіе, като му придаде и опредѣли всички-тъ бѣляцы, що могатъ да му бѣдѣтъ свойственни: мѣчи се сирѣчь да осѣществи точно понятіе-то си, като го опредѣли и разгѣда отъ всякъ еднакъ странѣ. Трѣба обаче смиренно да се припознаемъ че Всезнаящій Богъ не далъ смѣртному человекъу еднакъ всезнаящѣ и всемоущѣ способность;